

עיר התורה שקרובה אליך

מרדכי מלכא

רב ואב"ד עיה"ק אלעד ת"ו

יו"ר ועדת סת"ם העולמית

הרבנות הראשית לישראל

לשכת הרבנות הראשית אלעד. ראש העין. הרצליה

בד"צ אלעד*בתי הוראה*שרותי דת*רישום נישואין*כשרות*מקואות*עירובין

The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA

המנדט

פרשת בראשית

אדר

לעולם יהיה שם השם שגור בפיו של האדם:

פרשת בראשית פ"א פסוק (ג) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי־אֹר: (ד) וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: (ה) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם וּלְחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד:
שאלה:

יש להתבונן בלשון הפסוק שלאור כתוב ויקרא אלוקים לאור יום ואילו לחושך קרא לילה לא כתב אלוקים?
דברי חז"ל שאין הקב"ה מזכיר שמו על הרעה:

ובאמת כבר עמדו על זה חז"ל במדרש ואמרו **בבראשית רבה (וילנא) פרשת בראשית פרשה ג סימן ו [א, ה]** ויקרא אלהים לאור יום, א"ר אלעזר לעולם אין הקדוש ברוך הוא מיחד שמו על הרעה אלא על הטובה, ויקרא אלהים לאור יום ולחושך קרא אלהים לילה אין כתיב כאן, אלא ולחושך קרא לילה. וכן בפסיקתא זוטרותא (לקח טוב) בראשית פרשת בראשית פרק א סימן ה. והביאו דבריהם בחזקוני בראשית פרשת בראשית פרק א פסוק ה וכן בעל הטורים בראשית פרשת בראשית פרק א פסוק ה. וביאר הדברים בבית הלוי בראשית פרשת בראשית פרק א פסוק (ה) ויקרא אלהים לאור יום ולחושך קרא לילה, ואמרו במדרש (ב"ר פ"ג ו) דאין הקדוש ברוך הוא מיחד שמו על הרעה וע"כ לא כתיב קרא אלהים לילה. והקשו על זה דהא גם אח"כ כתיב ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא מיים וגם שם לא כתיב קרא אלהים מיים? ובודאי דהך קרא קאי על אלהים הכתוב בראש הפסוק, והביאור לזה דהכא גם סדר הפסוק קשה דהרי התחלת הבריאה נברא החושך תחילה ואח"כ אמר יהי אור, וכן בסדרן של הזמנים היום הולך אחר הלילה וכמו דמסיים הפסוק ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד הרי הזכיר תחילה לילה, ומכאן למדו דהיום הולך אחר הלילה, וא"כ למה כתיב ויקרא אלהים לאור יום ולחושך קרא לילה, אלא משום דלא רצה להזכיר שמו על החושך, אבל לקמן נקט הכתוב כסדר שנבראו.

שפת העם המדוברת לעומת שפת התורה:

ונראה להוסיף ולבאר מלבד דרשת חז"ל שיש כאן הדרכה וגילוי הסוד להצלחה בחיים, שהנה בשפת העם מקובל לדבר לשאל ולחשיב בשפה המדוברת אשר נשמע שהכל תולה האדם בעצמו כך שאם נשאל מה התכנית שלו למחר ישיב ויאמר מחר אני נוסע לעשות איזה עסק במקום פלוני, או אם נתבקש לבא מחר משיב מחר אני יבא בשעה פלונית, או כאשר הולך לעשות עסק תולה הדבר בעצמו שמחר הולך והוא יעשה עסקה מוצלחת, או יתכן תוכניות שבכוונתו לעשות ויאמר שיש לו תכנית לעשות כך וכך ואחר כך יעשה כך עד שיגיע לממש את שאיפתו וכן על זה הדרך, קל וחומר כאשר נשאל איך הצליח ישיב כי עשה כך וכך ותולה הכל בחכמתו ולצערנו אין כלל הזכרת שם השם בכל שפת העם העממית, והתורה רוצה ללמדנו כיצד צריכה להיות השפה המדוברת בכל ענייני חייו של האדם ובעסקיו ובכל תחום בחיים שצריך האדם להרגיל את עצמו ששם השם יהיה שגור בפיו ויתלה כל פעולה בהזכרת השם ועל ידי זה תשרה ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו, ונקדים לכך לבאר דברי בעל ההגדה.

קושיה מה ההבדל בין החכם לרשע בהגדה של פסח:

כתב בעל ההגדה של פסח חכם מה הוא אומר. מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה ידוד אלהינו אתכם. ואף אתה אמור לו פהלכות הפסח אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן: רשע מה הוא אומר. מה העבודה הזאת לכם. לכם ולא לו. ולפי שהוציא את עצמו מן הפלל פפר בעקר. ואף אתה הקהה את שניו ואמור לו. בעבור זה עשה ידוד לי בצאתי ממצרים. לי ולא לו. אלו היה שם לא היה נגאל: והקשה הגאון רבי יוסף בעל המשנת חכמים מה ההבדל בין הרשע לחכם הרי הרשע אמנם אמר מה העבודה הזאת לכם משמע ולא לו והוציא עצמו מהכלל וכפר בעיקר, אך גם החכם אמר בשאלתו מה העדות החוקים והמשפטים אשר צוה ה' אלוקיני אתכם משמע רק אתכם ולא אותי וא"כ גם הוא הוציא עצמו מהכלל?

שם השם שגור בפיו או לא:

והנה דרכו של בעל המשנת חכמים שביום שני בחו"ל שעושים ליל הסדר נוסף היה דרכו להזמין אורחים רבים לשולחנו ובעיקר תלמידיו ובתוכם הזמין את הילד שלעתיד היה הגאון רבי שלמה קלוגר, כאשר הגיעו כל האורחים בלט מאוד הילד הקטן שכיצד מוצא את מקומו בין תלמידיו הגדולים אריות שבחבורה, והנה באמצע שאל בעל משנת החכמים את השאלה הנ"ל מהו ההבדל בין החכם לרשע? ופתאום מבין כל תלמידיו נשמע קולו של הילד רבי שלמה קלוגר ברשות רבנו יש לי תירוץ, וביאר שיש לשאול מה כוונת שלמה המלך בקהלת פרק ב (יג) וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון האור מן החושך: וביאר את דברי שלמה המלך בהקדם שמצינו כתוב בתורה **פרשת בראשית (ה) ויקרא אלהים לאור יום ולחושך קרא לילה ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד:** ודרשו חז"ל **במדרש בראשית רבה (וילנא) פרשת בראשית פרשה ג - ח** ויקרא אלהים לאור יום אלו מעשיהן של צדיקים, ולחושך קרא לילה אלו מעשיהן של רשעים, וביאר דברי המדרש שהאור מרמז על מעשיהן של צדיקים בהיות והקב"ה הזכיר את שמו על האור ויקרא אלוקים לאור יום, ואילו על הלילה כתוב ולחושך קרא לילה בלי להזכיר את שמו ולכן זה מרמז על מעשיהן של רשעים, כיון שדבר זה הוא ההבדל בין הצדיק לרשע, שהצדיק דומה לאור ששם השם שגור בפיו תמיד ואילו הרשע אין שם השם שגור בפיו, ולכן החושך מרמז על הרשעים והאור מרמז על הצדיקים, ובוה יובנו היטב דברי שלמה המלך שהיה לו קשה על בעל ההגדה מה ההבדל בין שאלת החכם לרשע שניהם לכאורה הוציאו עצמן מהכלל, ולזה השיב וראיתי יתרון לחכם מן הסכל כיתרון האור מהחושך שבאור נזכר שם השם ובחושך לא הזכיר שם השם, כך ההבדל בין הרשע לחכם שהחכם שם השם שגור בפיו ולכן בשאלתו אמר ה' אלוקיני,

עיר התורה שקרובה אליך

מרדכי מלכא

רב ואב"ד עיה"ק אלעד ת"ו

יו"ר ועדת סת"ם העולמית

הרבנות הראשית לישראל

לשכת הרבנות הראשית אלעד. ראש העין. הרצליה

בד"צ אלעד*בתי הוראה*שרותי דת*ירושום נישואין*כשרות*מקואות*עירובין

The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA

ואילו הרשע אין שם השם שגור בפיו ולכן שאל סתם מה העבודה הזאת. והגלב בעל המשנת חכמים בטוחני שהילד הזה עדין לגדלות ונצורות ואכן נהיה מגאוני הדור. הובא בספר סיפורו של יום.

סוד ההצלחה ששם שגור בפיו

ויסוד זה נלמד משיחת עבדי אבות, בראשית פרק כד (מב) ואבא היום אל העין ואמר יקוק אלהי אדני אברהם אם ישך נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה: (מד) ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר הכית יקוק לבן אדני: (מה) ואקד ואשתחוו ליקוק ואברך את יקוק אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו: ופרש"י בראשית פרק כד פסוק מב ואבא היום, היום יצאתי והיום באתי, מכאן שקפצה לו הארץ. אמר רבי אחא יפה שיחתו של עבדי אבות לפני המקום מתורתו של בניס, שהרי פרשה של אליעזר כפולה בתורה, והרבה גופי תורה לא נתנו אלא ברמיזה: ויש לשאול שהדבר תמוה כיצד יתכן לומר כדבר הזה ששיחת עבדי אבות שהכונה לשיחת חולין יותר טוב מתורתו של בניס?

חובת האדם להיזהר בדיבורו לתלות הכל בחסדי הי"ת:

אולם כאשר נתבונן אחד היסודות הנלמדים משיחת אליעזר כיצד האדם צריך להסתכל בחייו על מה שנעשה איתו. שהנה כתוב דמשק אליעזר ואומרת הגמרא שהיה דולה ומשקה מתורת רבו אברהם אבינו, המושל בכל אשר לו, ללמדנו שהיה מושל בכל אשר לו פירוש בכל תורתו, שלא רק כל הרכוש והממון היה בידו של אליעזר אלא גם הרוחניות למד כל תורתו מאברהם, והיה מקום להתרברב ולתלות בחכמתו כל מה שעשה כיצד השיג את השידוך, וגם כיצד זכה לקפיצת הדרך בודאי בגלל צדקתו ומעשיו הטובים, ולמרות הכל תולה הכל בזכות אברהם שהקב"ה עוזר לו ומודה על חסדי הקב"ה שעושה איתו, וכך הדבר לאחר שנתנו הסכמתם על השידוך מיד ושתחו להי שכל מעשה ומעשה זוכר חסדי הקב"ה איתו ושהכל מכח אדונו ולא בזכות עצמו. ודבר זה הוא אחד היסודות הגדולים בעבודת השם שחייב אדם בכל דבר לייחסו לקב"ה ולא לתלות בחכמתו וגבורתו ומעמדו, ולזה אמרו חז"ל ששיחת חולין של עבדי אבות גדולה וחשובה מתורתו של בניס כיון שתכלית התורה להביא לידי מעשה כיצד לעבוד את הקב"ה ושיחת עבדי אבות הוא מעשה המלמד מוסר השכל כיצד על האדם לעבוד את הקב"ה במהלך חייו. ואכן כך מצינו בהנהגת אבותינו כדלקמן.

יעקב תלה הצלחתו בהי"ת:

כן מצינו את ההבדל בין עשו ליעקב כאשר בא להתברך אמר בראשית פרק כז (כ) ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר פי הקרה יקוק אלהיך לפני: (כא) ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא: (כב) ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והידיים ידי עשו: והביאור בזה כי יצחק התפלל כיצד אומר שהשם הקרה, הרי עשו אין שם השם שגור בפיו ורק יעקב נוהג כך. ואילו עשו אמר בראשית פרק כז (לא) ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבר תברכני נפשך: לכן אמר יצחק הקול הכונה הדיבור הוא של יעקב אבל הידיים שעירות הן של עשו. ללמדנו ההבדל בין ההולך בדרכו של יעקב תמיד שם השם יהיה שגור בפיו, ומי שאין תולה כל דבר בקב"ה ואין שם השם שגור בפיו הרי הוא הולך בדרכו של עשו. ומעין זה מבואר במדרש אגדה (בבב) בראשית פרשת תולדות פרק כז סימן כא גשה נא ואמשך בני. ומפני מה רצה יצחק למששו, אלא כיון שאמר כי הקרה הי אלהיך, אמר יצחק אין דרכו של עשו שיהיה שם שמים שגור בפיו, ונסתפק לו הדבר, לפיכך אמר גשה נא ואמשך.

יוסף תלה חכמתו בהי"ת:

כמו כן מצינו אצל יוסף מהו סוד הצלחתו ועליתו לגדולה, שכתוב בבראשית פרק לט (ב) ויהי יקוק את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי: (ג) וירא אדניו כי יקוק אתו וכל אשר הוא עשה יקוק מצליח בידו: כי הי איתו דרשו חז"ל ששם הי שגור בפיו תמיד ותלה הכל בחסדי הי"ת כן פרש"י, ואפילו כשהגיע למעמד פיתרון החלום אמר בראשית פרק מא (טו) ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתור אתו: (טז) ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה:

וכן בחטא משה ואהרן שלא הזכירו שם השם:

במדבר פרק כ: (י) ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים המן הסלע הזה נוציא לכם מים: (יא) ויגרם משה את דוד ויבן את הסלע במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשתה העדה ובעירם: (יב) ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם: וכבר כל הראשונים שואלים מהו החטא שנעשה בהכאת הסלע וכי אינו נס המקדש שם שמים בזה שיוצא מים מהסלע על ידי הכאה?

ביאור רבנו חננאל שתלו בעצמם ולא הזכירו ד':

ומבאר רבנו חננאל שהחטא של משה ואהרן שתלו את הנס בעצמם באומרו המין הסלע הזה "נוציא" לכם מים, ולא אמרו "יוציא" שמדבריהם נשמע שהם עושים ולא הדגישו שהקב"ה עושה, וז"ל הרמב"ן עה"ת והקרוב מן הדברים שנאמרו בזה, והוא טוב לדחות השואל, הם דברי רבינו חננאל שכתב כי החטא הוא אמרם (פסוק ל) המן הסלע הזה נוציא לכם מים, וראוי שיאמרו יוציא הי לכם מים, כדרך שאמרו (שמות טז ח) בתת הי לכם בערב בשר לאכול וגו', וכן בכל הנסים יודיעום כי הי יעשה עמם להפליא, ואולי חשבו העם כי משה ואהרן בחכמתם הוציאו להם מים מן הסלע הזה, וזהו לא קדשתם אותי (דברים לב נא):

דברי הבן איש חי לביאור ר"ח:

וכתב הבן איש חי בספרו אדרת אליהו כתוב בספר זכות הרבים הטעם שכתוב בתורה והאיש משה ענו חסר י' כיון שאמר משה רבינו המן הסלע הזה נוציא לכם מים בנו"ן ולא אמר יוציא לכם ביו"ד משמע כביכול שהם יוציאו ולא הקב"ה וכיון

עיר התורה שקרובה אליך

מרדכי מלכא

רב ואב"ד עיה"ק אלעד ת"ו
יו"ר ועדת סת"ם העולמית
הרבנות הראשית לישראל

לשכת הרבנות הראשית אלעד. ראש העין. הרצליה

בד"צ אלעד*בתי הוראה*שרותי דת*רישום נישואין*כשרות*מקואות*עירובין

The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA

שהחסיר אות י' מן תיבה נוציא דהיה צריך לכתב י' במקום אות נ' על כן מידה כנגד מידה נענש ונחסר אות י' מן תיבת עניו וכתוב ענו כתיב חסר ע"כ. והנה אמרו חז"ל עבירה גוררת עבירה כיון ששגג משה רבינו בזה שאמר נוציא לכם מים נגרם לו שנכשל גם כן בזה להכות את הסלע במטהו ולא לדבר כמו שציוהו ה'. וזה רמוז בתורה שאחר שאמר משה המן הסלע הזה נוציא לכם מים אמר הכתוב וירם משה את ידו, תיבת ידו היא אותיות יו"ד, רמז לאות היו"ד והכוונה היא שעל ידי שהרים משה את ידו מתיבת יוציא והניח נ' במקומה לכן חטא גרר חטא ונגרם לו אשר הכה את הסלע במטהו פעמים ולא דיבר אל הסלע.

תוכחת משה לבני גד שתלו בעצמן:

וכמו כן מצינו בויכוח בני גד וראובן עם משה לעבור את הירדן וכאשר נתבונן בפסוקים יש כפל לשון וחזרה על הדברים ולא מובן מה משה רבינו חוזר ומקפיד עליהם לאחר שנתנו הסכמתן. במדבר פרק לב (יז) וַאֲנַחְנוּ נַחֲלֵץ חַשְׁמַיִם לְפָנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר אִם הִבִּיאֵנָם אֶל מְקוֹמָם וַיִּשָׁב טַפְנוּ בְּעָרֵי הַמִּבְצָר מִפְּנֵי יִשְׁבֵי הָאָרֶץ: (כ) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה אִם תַּעֲשׂוּן אֶת הַדְּבָר הַזֶּה אִם תִּחְלְצוּ לְפָנַי יִקְוֶה לְמַלְחָמָה: (כז) וְעַבְדִּיךָ יַעֲבֹרוּ כָּל חַלוּץ צָבָא לְפָנַי יִקְוֶה לְמַלְחָמָה כְּאֲשֶׁר אֲדַנִּי דָבָר: **אולם** לפני כמה עשרות שנים הזדמן לידי לרגעים מספר הספר רוח יעקב וראיתי שכתב לבאר הענין בזה שמדקדק בלשון בני גד וראובן שבתחלה אמרו אנחנו נעבור חלוצים לפני ישראל וכו' ותלו הכל בעצמן, ואילו משה רבינו הדגיש בפעם השניה אפילו שהביעו הסכמתם אך אין תועלת בהן כל שתולין הדבר בעצמם, אלא עליהם להאמין שהכל תלוי בהי"ת ולכן אמר להם תעברו חלוצים לפני ה' וכו' וחזרו בהסכמה לתקן לשונם נעבור חלוצים לפני ה' וכו' כאשר אדוני דובר ודפח"ח.

כיצד נפל בן כוזיבא וצבאו:

וכן במד"ר איכה פרשה ב כיצד נפל הגיבור הגדול בן כוזיבא וצבאו בגלל שתלו הכל בכוחם ועוצם ידם ולא בטחו בקב"ה. וכך מסופר במדרש, אדריאנוס קיסר הרג בביתר שמונים אלף רבוא בני אדם ושמונים אלף תוקעי קרנות היו צריין על ביתר והיה שם בן כוזיבא והיו לו מאתיים אלף מקוטעי אצבע, שלחו לו חכמים עד מתי אתה עושה לישראל בעלי מומין, אמר להם והיאך יבדקו, אמרו לו כל מי שאינו עוקר ארז מלבנון אל יכתב באסטרטיא שלך, והיו לו מאתיים אלף מכאן ומכאן **ובשעה שהיו יוצאין למלחמה היו אומרים לא תסעוד ולא תסכיף** הדא הוא דכתיב (תהלים ס"ו) הלא אתה אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו. ולבסוף מספר המדרש למרות כל גבורתן נפלו בידי האוייבים וכתרו את ראשו של בן כוזיבא.

סיפור מאוצר הסיפורים על אמירת בעזרת השם:

מעשה בעשיר אחד שהיה לו קרקעות הרבה ולא היה לו שוורים לחרוש מה עשה נטל כיס מעות בידו והלך לעיר אחרת על יום השוק לקנות שוורים, אמת שהיה האיש הזה נדיב גדול בעל צדקה ומכניס אורחים אבל לא היה לבו שלם כראוי באמונה של השגחה פרטית והתאמר תמיד בלבבו לאמר כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה כי הון מרבה עושר, בדרך פגע בו אליהו הנביא ז"ל שהלך גם הוא על השוק כמנהגו תמיד להימצא על כל השווקים והיה אליהו נדמה לפני האיש כסוחר, וישאל אותו אליהו להיכן אתה הולך השיבו שהולך לשוק לקנות שוורים, אי"ל אליהו אמור אם ירצה השם יתברך, אי"ל הסוחר הרי המעות אצלי והדבר תלוי ברצוני, השיבו אליהו אם כן לא תצליח בזה, אח"כ נפל לו כיס המעות ולא הרגיש הסוחר, ונטל אליהו את הכיס והניח אותו על איזה סלע במקום מרוחק, כאשר הגיע הסוחר לשוק וחילפש לקנות שורים והנה מתברר לו שכיס המעות נאבד לו וחזר לביתו בפחי נפש בלי לקנות דבר, ושוב לקח כסף איתו והלך לשוק לקנות שורים, ושוב נפגש איתו אליהו בדמות זקן ושאל את הסוחר להיכן אתה הולך, אמר לו לשוק לקנות שורים, ושוב גם הזקן אמר לו תאמר בעזרת השם, והסוחר החזיר אותה תשובה הרי הדבר תלוי בי כיון שהכסף אצלי ואף אחד לא יכול למנוע ממני, ואליהו הפיל תרדמה על הסוחר בזמן שנת מעט בדרך ולקח ממנו את הכסף והניחו במקום שהניח את הכסף הקודם, כאשר התעורר הסוחר רואה שכספו נעלם הבין שכנראה גנבים ניצלו את מנוחתו וגנבו את הכסף וחזר לביתו בפחי נפש, כמובן התעורר לחשוב מדוע כבר פעמיים כך קורא לו בודאי זה מאת השם על שאיני תולה בטחוני בקב"ה אלא בכוחי ולכן החליט לחזור בתשובה ומעתה על כל מה שיעשה יאמר בעזרת השם, ואכן שוב לקח כסף והלך לשוק לקנות שורים ופגשו אליהו הנביא בדמות נער שמחפש עבודה, ניגש הנער ושאלו לסוחר להיכן אתה הולך השיבו הסוחר לשוק לקנות שורים בעזרת השם, בירכו שיהיה בהצלחה אך ביקש ממנו אולי תצטרך עובד לעזור לך אני מאוד רוצה עבודה, אמר הסוחר תבא איתי לשוק ואם ירצה השם ואני יצליח לקנות שורים טובים אני יקח אותך לעזור, ואכן כך היה שקנה שורים טובים ולקח את הנער שינהיג את השורים, ובדרך בכונה אליהו היטה את השורים ליער ונבהלו השורים והתחילו לרוץ לעומק היער כמובן רדפו אחריהם וכך היה עד שהגיעו לסלע היכן שהניח אליהו את הכסף, והנה הוא רואה פתאום את שני הכספים שנעלמו ממנו ושמח והודה לקב"ה שהחזיר לו את אבידתו, ולאחר מכן נעלם הנער רק אז הבין שזה היה אליהו הנביא והכל בכדי ללמדו עד כמה חייב לתלות הצלחתו בקב"ה ולא בעצמו.

מוסר השכל וסגולה גדולה:

נמצינו למדים עד כמה חובה על האדם וסגולה גדולה להצלחתו שיאמר על כל דבר בעזרת השם או אם ירצה השם והעיקר שיזכיר שם השם ויצליח ואם אינו נזהר בדיבורו לא יחשוב שאין בכך כלום הרי הראת לדעת עד כמה נענש משה רבינו על חוסר זהירות בלשונו וק"ו לכל אדם, וכן אצל בני גד, וכן בן כוזיבא, ולכן ירגיל את לשונו כאשר נשאל אם יבא או מתי יבא לא יאמר אני יבא עכשיו או אני יבא מחר אלא יאמר בעזרת השם אני יבא או מחר שידגיש ויתלה הכל בחסדי הקב"ה ובזכות זה שורה הצלחה במעשה ידיו ונתחיל את השנה הבאה עלינו לטובה בסימנא טבא.

החותם בברכת שבת שלום ומבורך הצב"י מרדכי מלכא